

25 lutego 2024 r.

II NIEDZIELA WIELKIEGO POSTU „AD GENTES”
Dzień Modlitwy, Postu
i Solidarności z Misjonarzami

W Kościele jesteśmy wspólnotą misyjną

Wyślij **SMS** o treści **MISJE** na numer **72032**

Dziękujemy operatorom sieci
Orange, T-Mobile, Plus, Play i Heyah
za nieodpłatne udostępnienie numeru SMS-a

Koszt 2,46 zł z VAT

Dzieło Pomocy „Ad Gentes”

ul. Byszevska 1, 03-729 Warszawa, skr. poczt. 112, tel. +48 22 743 95 24, www.adgentes.misja.pl
Numer konta: Bank Pekao S.A. I O. w Warszawie 66 1240 1037 1111 0010 1498 4506

**Parafia Rzymskokatolicka
pod wezwaniem św. Floriana**

ul. Biskupicka 2, Brwinów
<http://swflorian.home.pl>

Msze Święte w niedziele:
7.00, 9.00, 10.30, 11.45, 13.00, 18.00

**Msze Święte
w dni powszednie:**
7.00, 8.00, 18.00

Nabożeństwa:

Adoracja Najświętszego Sakramentu
we wtorki w godz. 8.30–18.00
oraz w I piątki miesiąca po wieczornej Mszy
Świętej

Nowenna do Matki Boskiej Nieustającej Pomocy
w środy o godz. 18.00

Koronka do Miłosierdzia Bożego
w piątki po wieczornej Mszy Świętej

Kancelaria:

informacje na str. 4

Od 2006 r. obchodzimy w Polsce w II niedzielę Wielkiego Postu jako Dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. To okazja, byśmy uświadomili sobie, że jesteśmy wspólnotą misyjną. Ostatnim nakazem, jaki Chrystus pozostawił swym uczniom tuż przed Wniebowstąpieniem, był nakaz misyjny. Świadomi naszej odpowiedzialności za misję, jednoczymy się w tym dniu z polskimi misjonarkami i misjonarzami i swą modlitwą, postem, ofiarą wspieramy ich wysiłki misyjne. Jest to dla nas dzień wspólnotowych błagań o nowe powołania; o to, aby znaleźli się ci, którzy w imieniu Chrystusa i Kościoła udadzą się na krańce świata z Ewangelią dla ubogich.

Od lat ofiary zbierane do puszek w II niedzielę Wielkiego Postu stanowią jałmużnę na misje i przeznaczamy je na wsparcie działalności polskich misjonek i misjonarzy. Jest to fundusz krajowy, z którego Dzieło Pomocy „Ad Gentes” przy komisji misyjnej KEP pomaga ponad 1700 misjonarzom w realizacji ich posługi ewangelizacyjnej, medycznej, charytatywnej i edukacyjno-wychowawczej. W imieniu Dzieła Pomocy dziękuję wszystkim darczyńcom za ofiarność i troskę o misję. Bez Waszej wyobraźni miłosierdzia i wrażliwości na potrzeby najuboższych na misjach misjonarze nie posiadaliby środków i nie mogliby nieść im pomocy, jak to czynią obecnie. Dzięki Wam nie głoszą Ewangelię do pustych żołądków, ale karmią i poją głodnych i spragnionych, przyodziewają nagich, służą chorym, samotnym i wykluczonym przez społeczeństwo, opiekują się sierotami i niepełnosprawnymi.

W imieniu polskich misjonek i misjonarzy oraz własnym serdecznie dziękuję Czcigodnemu Księdzu Proboszczowi i całej wspólnotie parafialnej za dokonane wpłaty na cele misyjne w roku ubiegłym. Jednocześnie serdecznie proszę o braterską pomoc w przeprowadzeniu tegorocznej misyjnej zbiórki do puszek w niedzielę „Ad Gentes” i o przesłanie zebranych ofiar – zgodnie z diecezjalną praktyką – na rzecz Dzieła Pomocy „Ad Gentes”. Więcej informacji o naszej pracy dla misji przekazujemy na stronie internetowej www.adgentes.misja.pl

- ks. Zbigniew Sobolewski Dyrektor Dzieła Pomocy „Ad Gentes”

TWEET OD PAPIEŻA

W czasie Wielkiego Postu
wycofajmy się trochę na
„pustynię”, dajmy więcej miejsca
ciszy, aby pozwolić na to, by głos
Pana przemawiał do naszych serc
i utrzymywał je w dobroci.

Komentarz do Ewangelii

Wspinaczka na każdą górę wymaga od człowieka trudu i wysiłku. Pan Jezus z uczniami również podjęli wysiłek by wejść na szczyt Góry Tabor. Lecz tylko na tej górze uczniowie ujrzeli w przemienionym Jezusie obraz zmartwychwstałego i chwalebego ciała. Zobaczyli pełnię ludzkiego życia dla jakiego Bóg stworzył człowieka. Warto więc podjąć trud i wysiłek nawrócenia, przemiany by osiągnąć pełnię zmartwychwstania.

- ks. Dariusz

Czytanie pierwsze

Rdz 22,1-2.9-13.15-18

Bóg wystawił Abrahama na próbę. Rzekł do niego: „Abrahamie!” A gdy on odpowiedział: „Oto jestem”, powiedział: „Weź twego syna jedynego, którego miłujesz, Izaaka, idź do kraju Moria i tam złóż go w ofierze na jednym z pagórków, jaki ci wskażę”. A gdy przyszedł na to miejsce, które Bóg wskazał, Abraham zbudował tam ołtarz, ułożył na nim drwa i zwiąawszy syna swego Izaaka położył go na tych drwach na ołtarzu. Potem Abraham sięgnął ręką po nóż, aby zabić swego syna. Ale wtedy anioł Pana zawołał na niego z nieba i rzekł: „Abrahamie, Abrahamie!” A on rzekł: „Oto jestem”. Powiedział mu: „Nie podnoś ręki na chłopca i nie czyn mu nic złego! Teraz poznałem, że boisz się Boga, bo nie odmówiłeś Mi nawet twego jedynego syna”. Abraham obejrawszy się poza siebie, spostrzegł barana uwikłanego w zaroślach. Poszedł więc, wziął barana i złożył w ofierze całopalnej zamiast swego syna. Po czym anioł Pana przemówił głośno z nieba do Abrahama po raz drugi: „Przy sięgam na siebie, mówi Pan, że ponieważ uczyniłeś to i nie szczędziłeś syna twego jedynego, będę ci błogosławił i dam ci potomstwo tak liczne jak gwiazdy na niebie i jak ziarenka piasku na wybrzeżu morza; potomkowie twoi zdobędą warownie twych nieprzyjaciół. Wszystkie ludy ziemi będą sobie życzyć szczęścia na wzór twego potomstwa, dlatego że usłuchałeś mego rozkazu”.

Psalm

Ps 116,10 i 15.16-17.18-19

W krainie życia będę widział Boga

Nawet wtedy ufałem, gdy mówiłem: „Jestem w wielkim ucisku”.
Cenna jest w oczach Pana śmierć świętych Jego.

O Panie, jestem Twoim sługą,
jam sługa Twój, syn Twej służebnicy.
Ty rozerwałeś moje kajdany,
Tobie złożę ofiarę pochwalną
i wezwę imienia Pana.

Wypełnię me śluby dla Pana
przed całym Jego ludem.
W dziedzińcach Pańskiego domu,
pośrodku ciebie, Jeruzalem.

PARAFIALNY DZIEŃ CHOREGO

Od ponad 30 lat Kościół katolicki obchodzi 11 lutego każdego roku Światowy Dzień Chorego. Jest to kolejna – obok wielu innych ważnych pomysłów duszpasterskich – niezwykle cenna inicjatywa św. Jana Pawła II. Była ona zarazem papieskim odzewem na zgłaszane od wielu lat z różnych stron prośby i postulaty, aby przynajmniej jeden dzień w roku poświęcić w sposób szczególnie tym, którzy cierpią fizycznie czy duchowo i oczekują pomocy i wsparcia. Z tej okazji również w naszej parafii 11 lutego br. O godz. 13.00 została odprawiona Msza Święta w intencji chorych i osób starszy z naszej wspólnoty parafialnej, podczas której został udzielony chętnym osobom Sakrament Namaszczenia Chorych.

Czytanie drugie**Rz 8, 31b-34**

Bracia: Jeżeli Bóg z nami, któż przeciwko nam? On, który nawet własnego Syna nie oszczędził, ale Go za nas wszystkich wydał, jakże miałby nam wraz z Nim i wszystkiego nie darować? Któż może wystąpić z oskarżeniem przeciw tym, których Bóg wybrał?

Czyż Bóg, który usprawiedliwia? Któż może wydać wyrok potępienia? Czy Chrystus Jezus, który poniósł za nas śmierć, co więcej - zmartwychwstał, siedzi po prawicy Boga i przyczynia się za nami?

Ewangelia**Mk 9,2-10**

Jezus wziął z sobą Piotra, Jakuba i Jana i zaprowadził ich samych osobno na górę wysoką. Tam przemienił się wobec nich. Jego odzienie stało się lśniące białe tak, jak żaden wytwórca sukna na ziemi wybielić nie zdoła. I ukazał się im Elias z Mojżeszem, którzy rozmawiali z Jezusem. Wtedy Piotr rzekł do Jezusa: „Rabbi, dobrze, że tu jesteśmy; postawimy trzy namioty: jeden dla Ciebie, jeden dla Mojżesza i jeden dla Eliasza”. Nie wiedział bowiem, co należy mówić, tak byli przestraszeni. I zjawił się obłok, osłaniający ich, a z obłoku odezwał się głos: „To jest mój Syn umiłowany, Jego słuchajcie”. I zaraz potem, gdy się rozejrzeli, nikogo już nie widzieli przy sobie, tylko samego Jezusa. A gdy schodzili z góry, przykazał im, aby nikomu nie rozpowiadali o tym, co widzieli, zanim Syn Człowieczy nie powstanie z martwych. Zachowali to polecenie, rozprawiając tylko między sobą, co znaczy powstać z martwych.

ROZWAŻANIA PASYJNE: SŁOWA Z KRZYŻA

W ramach duchowego przygotowania do świąt wielkanocnych, w kolejnych numerach prezentować będziemy rozważania pasyjne przygotowane przez ks. Tomasza Jaklewicza, proboszcza parafii Najświętszych Imion Jezusa i Maryi w Katowicach-Brynowie, byłego dziennikarza, kierownika działu religijnego, sekretarza redakcji oraz zastępcy redaktora naczelnego „Gościa Niedzielnego”.

Pragniemy słowa, które by naprawdę ważyło. Słowa, które wskazuje drogę. Słowa – pokarmu dla wygłodniałej duszy. Słowa, z którego siła do życia. Słowa, z którego bije światło.

SŁOWO DRUGIE: ZAPRAWDĘ POWIADAM CI: DZIŚ ZE MNĄ BĘDZIESZ W RAJU

Kolejne słowo Jezusa z krzyża. Tym razem skierowane do konkretnego człowieka, do skazańca konającego na sąsiednim krzyżu. Historia nazwała tego człowieka Dobrym Łotrem. Jezus podarowuje mu słowo najwspanialszej obietnicy: „Dziś ze mną będziesz w raju”. „To słowo wnika w serce łotra i przemienia ogień piekielny jego konania w oczyszczający płomień Bożej miłości” (K. Rahner). Słowo Jezusa przemienia złoczyńcę w świętego.

To skandal!

Jezus konający na krzyżu, całkowicie opuszczony, znajduje w sobie miejsce dla cudzego cierpienia. Wprowadza do nieba złoczyńcę. To, co się wydarzyło między Dobrym Łotrem a Jezusem, ukazuje nam ważną prawdę wiary. W niebie można się znaleźć tylko z Chrystusem i tylko przez Niego, tylko wtedy, kiedy jest się z Nim w jedności. Słowo Jezusowej obietnicy uświadamia nam raz jeszcze potęgę Bożej miłości, wszechmoc Bożej łaski. Dla Boga nigdy nie jest za późno, by uratować człowieka. Bóg nie chce zguby człowieka, chce jego ocalenia.

W historii Dobrego Łotra spełniała się Jezusowa przypowieść o robotnikach najętych do pracy w winnicy. Wszyscy oni otrzymali po jednym denarze zapłaty: i ci najęci z samego rana, i ci, którzy „załapali się” do pracy dopiero wieczorem i przepracowali tylko godzinę. Po ludzku to niesprawiedliwe. Dlatego ci, którzy przepracowali cały dzień w skwarze, domagają się większej zapłaty. Właściciel winnicy odpowiada protestującym robotnikom: „Przyjacielu! Nie krzywdzę cię. Czy nie umówiłeś się ze mną o jednego denara? Weź więc swoją zapłatę i odejź. Chcę zapłacić temu ostatniemu tyle samo, co tobie. Czy nie mogę uczynić ze swoją własnością tego, co chcę? Dlaczego patrzysz zazdrosnym okiem na to, że jestem dobry?” (Mt 20,13–15).

Przyznajmy to szczerze. Nie podoba nam się wcale taka sytuacja, że za tak różną pracę właściciel winnicy daje taką samą zapłatę. Czy nie za łatwo dostał się do nieba Dobry Łotr? „Ktoś taki nie może się przecież dostać do nieba równie szybko jak wytrwali pokutnicy, jak święci, którzy nie robili nic innego jak tylko uświęcali swoje ciało i duszę i czynili je godnymi świętego Boga!” (K. Rahner). Czy po to staramy się żyć uczciwie, pracujemy, męczymy się, cierpimy, by w ostatecznym rozliczeniu zostać zrównanym z jakimś nawróconym rzezimieszkim?

(dokończenie na stronie 4)

1. Dziś obchodzimy Niedzielę „Ad gentes”, dzień Modlitwy, Postu i Solidarności z Misjonarzami. Po Mszach Świętych można złożyć do puszek dobrowolną ofiarę na rzecz polskich misjonarzy.
2. W piątki Wielkiego Postu o godz. 16.30 Droga Krzyżowa z udziałem dzieci, a o godz. 17.30 Droga Krzyżowa dla dorosłych.
3. Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym w niedzielę Wielkiego Postu o godz. 17.30.
4. Z tyłu za ławkami wystawione są kosze, do których możemy składać produkty spożywcze na paczki wielkanocne dla naszych najuboższych parafian.

**W minionym tygodniu z naszej wspólnoty parafialnej odeszli:
+ Małgorzata Kolodziejka, + Teresa Cichocka, + Maria Wilińska**

ROZWAŻANIA PASYJNE: SŁOWA Z KRZYŻA – dokończenie

Ewangelia bywa bulwersująca. Wywraca wiele ustalonych reguł. Burzy porządek naszego myślenia. „Ostatni będą pierwszymi, a pierwsi ostatnimi” (Mt 20,16). W niebie spotkamy także złodzieja czy nawet mordercę.

Krzyż Jezusa obnaża wiele ukrytych ciemności, do których sami przed sobą nie chcemy się przyznać. Egoizm, zazdrość i zawiść ukryte są często za fasadą domagania się sprawiedliwości. Tak zwana walka o sprawiedliwość bywa w istocie walką o więcej dla siebie! Domaganie się sprawiedliwej kary bywa podszyte pragnieniem zemsty, rewanżu, satysfakcji, że ktoś dostał wreszcie za swoje. Nieraz takiej właśnie sprawiedliwości oczekiwaliśmy od samego Boga! Jednak myśli Jego nie są myślami naszymi. „Jak niezbadane są Jego wyroki i nie do wysłedzenia Jego drogi” (Rz 11,33). „Miłosierdzie góruje nad sądem” (Jk 2,13).

Nic mi się nie należy

Nie zazdrościmy Dobremu Łotrowi. Niech nas nie oburza Boże miłosierdzie. Niebo jest nade wszystko darem Boga. Jeżeli postrzegamy wieczne szczęście w pierwszym rzędzie jako nagrodę za dobre sprawowanie, popełniamy błąd. Wchodzimy wtedy w logikę handlu: „Ja Ci, Boże, daję tyle, a Ty mi za to dasz tyle”. Stąd już tylko krok do stwierdzenia, że to mi się właściwie należy. Zaczniemy, jak pracownicy winnicy, targować się z Bogiem o swoje.

Prawda jest taka, że nic mi się nie należy. Niebo, powtórzmy to raz jeszcze, jest nade wszystko łaską – łaską miłości darowanej człowiekowi przez Boga. Ta łaska została nam dana przez Chrystusa. On „otworzył” nam niebo przez swoją śmierć i zmartwychwstanie. Niebo jest łaską wspólnoty z Chrystusem, być w niebie, oznacza być z Chrystusem. Ewangeliczny denar, zapłata za pracę w winnicy, to nic innego jak właśnie miłość Boga podarowana nam w Chrystusie. A On kocha każdą i każdego całą mocą swojej miłości. Daje siebie całkowicie. Miłości nie da się przeliczać na pieniądze. W miłości nie ma handlu, nie ma targowania się, kto komu, ile dał, czy ile komu się należy. Miłość daje po prostu wszystko. Tak właśnie kocha Bóg.

Jest taka współcześnie ułożona przypowieść o pewnej pani, która dostała się przed drzwi prowadzące do nieba. Św. Piotr poinformował ją, że aby mogła wejść do środka, musi zgromadzić 1000 punktów. Kobieta zaczęła wymieniać swoje zasługi. „Chodziłam co tydzień do kościoła”. Usłyszała: „należy się za to 5 punktów”. „Modliłam się codziennie” – „Pięć punktów”. „Pomagałam ubogim” – „Pięć punktów”. „Żyłam w zgodzie z mężem” – „Pięć punktów”. Po kilku minutach kobieta uzbierała ledwo 40 punktów. Przeraziła się. Kiedy już nie wiedziała, co powiedzieć, zawołała: „Jezu, ratuj!”. I wtedy usłyszała: „1000 punktów”. Drzwi nieba otworzyły się przed nią.

Nie wyciągamy stąd wniosku, że nasze uczynki są całkowicie nieważne. Wiara bez uczynków byłaby martwa. Dobry Łotr uznał własny grzech i zawierzył siebie Jezusowi – „Wspomnij na mnie”. To był jego największy czyn. Tyle wystarczyło. Ale dobry czyn człowieka jest zawsze odpowiedzią na Bożą miłość. Jest owocem działania Bożej łaski i naszej wolności, przy czym Boża miłość jest zawsze pierwsza i do niej też należy ostatnie słowo. Każdy z nas ma historię swojej wiary, ma swoją drogę do nieba. Niebo jest w tym sensie „nagrodą”, że otrzyma ją każdy, kto idzie tą drogą lub wejdzie na nią nawet w ostatniej chwili. Podstawowe drogowskazy są dwa: pokorne uznanie grzechu i całkowite zdanie się na miłosierdzie Boga.

Nigdy nie jest za późno

Słowa Jezusa do Dobrego Łotra pokazują dobitnie prawdę, że dla Boga nigdy nie jest za późno. Nie ma sytuacji bez wyjścia, nie ma ludzi przegranych. Nie ma takiego dna, z którego Chrystus nie mógłby wyciągnąć człowieka. Prawosławny teolog Evdokimov pisze: „Niezależnie od tego, jak głębokie jest piekło, w którym ludzie się znajdują, jeszcze głębiej znajduje się oczekujący Chrystus. Tym, czego wymaga od człowieka, nie jest cnota, moralizm, ślepe posłuszeństwo, ale krzyk zaufania i miłości z głębin jego piekła. Człowiek nie powinien nigdy popadać w rozpacz, może wpadać tylko w Boga, a Bóg nie rozpacza nigdy”.

Parafia Rzymskokatolicka

pw. św. Floriana

ul. Biskupicka 2

05-840 Brwinów

<http://swflorian.home.pl/>

tel. 22 729 61 44

(czynny w godzinach pracy kancelarii)

e-mail:

florianustv@gmail.com

Duszpasterze: (dni dyżuru)

Proboszcz

ks. Maciej Kurzawa

(dyżur we wtorki)

ks. Mariusz Białecki

(dyżury w poniedziałki i środy)

ks. Dariusz Drozdek

(dyżur w czwartki)

ks. Wojciech Koszutski

(dyżur w piątki)

Pomoc duszpasterska:

ks. Marian Wnuk

Kancelaria parafialna:

od poniedziałku do piątku

w godz. 9–10 oraz 16.30–17.30

W soboty w godz. 9–10

Odwiedziny chorych

na indywidualne wezwanie

Sakrament chrztu

w II i IV niedzielę podczas Mszy Świętej
o godz. 13.00

Należy zgłosić się dwa tygodnie
wcześniej do kancelarii parafialnej
z dokumentami

Wspólnoty

działające przy parafii

Przyjaciele Oblubieńca

spotkania we wtorki o godz. 19.30

Żywy Różaniec i Straż Honorowa

Najświętszego Serca Pana Jezusa

spotkania w I soboty miesiąca

po Mszy Świętej o godz. 8.00

Kościół Domowy

spotkania kręgów w soboty

ustalane z ks. Wojciechem

Wspólnota Młodych „Ławica”

spotkania w środy o godz. 19.00

Wspólnota Matki w Modlitwie

spotkania w środy o godz. 18.00

Chór i schola dziecięca

spotkania ustalane z p. Organistą

Ministranci i Lektorzy

zbiórki w soboty o godz. 10.00

Nr konta bankowego parafii:

51-9291-0001-0097-6464-2000-0010